

[V. Buhl.]

andre Kommuner; den vil i øvrigt ogsaa øve sin Indflydelse paa Udligningen — saadan er Udligningssystemet stillet op. Men det, der bliver tilbage, naar man har gennemført den fælleskommunale Udligning, er jo, at de 3 Kommuner fremdeles skal udskrive en meget betydelig Del af den Skat, de ogsaa nu udskrives, og at denne, hvis man ikke foretog en Udligning her, skulde udskrives akkurat lige saa uretfærdigt, som Skatten hidtil er blevet udskrevet; hvis man ikke foretog den her foreslaaede Udligning af Bæreevnen, vilde den tilbageværende Skat komme til at virke lige saa uretfærdigt som Tilstanden i Øjeblikket, saa man behøver ikke at afvente en fælleskommunal Udligning for at gennemføre dette Forslag. Det er ikke svært at se, at selv om den fælleskommunale Udligning gennemføres, er Behovet for det foreliggende Forslag fremdeles i meget høj Grad til Stede.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) udtalte, at vi fra Københavns Side siger Indlemmelse, Indlemmelse og atter Indlemmelse. Ja, vi fragaar ikke, at vort principale Ønske i denne Sag er Indlemmelse, og vi har den Opfattelse, at det rationelle for hele Bysamfundet, det bedste ogsaa for Frederiksborg og Gentofte vilde være en Sammenslutning af de tre Kommuner, fordi det ogsaa i høj Grad er af Interesse for de to andre Kommuner, hvad der foregaar i København, som jo nu engang er den Eksistensbasis, de i det hele bygger paa. Men vi erkender paa den anden Side, at nu i Dag er Indlemmelsesspørgsmaalet ikke aktuelt. Vi erkender, at denne Udligningsordning er ført saa langt frem, at den nu loyalt bør prøves, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis man fra Frederiksborgs Side lægger nogen Vægt paa at bevare Selvstændigheden derude, saa tror jeg, man er de frederiksborgske Kommissionsmedlemmer megen Tak skyldig. Hvis ikke de frederiksborgske Kommissionsmedlemmer havde stillet sig saa forstaaende, langt mere forstaaende, end man har Indtryk af, at Kommunalbestyrelsen gør, at dømme efter de Protester, der er fremkommet derudefra, saa havde der næppe i Dag paa Tingets Bord ligget et Forslag om økonomisk Udligning, saa vilde man ikke være naaet til den Overenskomst i Kommissionen, som

man kom til, saa vilde det principale Standpunkt, som man indtog baade fra Københavns og fra Statsrepræsentanternes Side, sikkert være blevet fastholdt. Men, som sagt, nu er vi inde paa Udligningstanken, og Udligningstanken skal gennemføres loyalt, saaledes som den her er foreslaaet. Og saa er der givet denne Frist indtil 1943, da man skal se paa Spørgsmaalet igen. Hvad der til den Tid bliver Resultatet af en fornyet Behandling, er der jo ingen af os, som kan sige noget nærmere om i Øjeblikket bl. a. af den Grund, at ingen af os kan spaa om, hvordan Forholdet mellem de tre Kommuner vil være til den Tid, og det er det, der vil blive afgørende.

Stein: Uden at gøre noget Forsøg paa at forlænge Diskussionen om det rent historiske maa jeg dog i den historiske Sandheds Interesse sige til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (V. Buhl), at det ærede Medlem ikke har Ret i det, han sagde før. Jeg har selv som Formand for den frederiksborgske Delegation i sin Tid deltaget i de omtalte Forhandlinger i begge Tilfælde. I første Omgang var Forholdet det, at man fra Københavns Side forlangte en Vederlagsydelse af 3 Mill. Kr. ud over Erhvervsskatten. Det kunde vi ikke gaa med til fra Frederiksborgs Side. Derimod var vi villige til at foretage en Udligning over Erhvervsbeskatningen og den mellemkommunale Beskatning. Det afviste man i første Omgang, men senere hen blev der paa Københavns Foranledning genoptaget Forhandlinger paa dette Grundlag, og da havde vi den Indstilling fra Frederiksborgs Side, at vi i høj Grad ønskede at komme til et Resultat, som kunde medføre, at hele den fortsatte Gnidning fra Aar til Aar kunde falde bort, men som Forudsætning stillede vi det Krav, at saa maatte vi ogsaa have Fred og Ro i nogle Aar, og paa det Punkt bristede det hele.

Bækgaard: Den højtærede Indenrigsminister lod jo forstaa, at han tvivlede stærkt om, at jeg havde nogen Forstaaelse af Forslaget eller i hvert Fald af Problemet som Helhed. Til Trods derfor, maaske netop derfor, vil jeg dog gerne fremsætte et Par Bemærkninger, og jeg skal trøste Tingets ærede Medlemmer med, at det bliver ikke mange.